

טבילת כלים על ידי קטנים

1. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף ז עמוד א – עמוד ב

אמר להו רב נחמן בר יצחק, תניתוה: הכל נאמנים על ביעור חמץ, אפילו נשים אפילו עבדים אפילו קטנים. . . והכא במאי עסקינן - דמוחזק לן דלא בדק, וקאמרי הני בדקיניה. מהו דתימא: לא להימנינהו רבנן, קא משמע לן: כיון דבדיקת חמץ מדרבנן הוא, דמדאורייתא בביטול בעלמא סגי ליה - הימנוהו רבנן בדרבנן.

2. תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף עה עמוד ב

גמ'. תנא: וכולן צריכין טבילה בארבעים סאה. מנהני מילי? אמר רבא, דאמר קרא: כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר, הוסיף לך הכתוב טהרה אחרת. תני בר קפרא: מתוך שנאמר במי נדה - שומע אני שצריך הזאה שלישי ושביעי, ת"ל: אך, חלק; א"כ, מה ת"ל במי נדה? מים שנדה טובלת בהן, הוי אומר: ארבעים סאה.

3. רמב"ן במדבר פרק לא

(כג). . . ולבי מהרהר עוד, לומר שהטבילה הזו מדבריהם והמקרא אסמכתא עשו אותו, וכן אונקלוס מתרגם אותו בחטוי הזאה של אפר פרה. . .

4. שולחן ערוך יורה דעה הלכות הכשר וטבילת כלים סימן קכ

סעיף יד

(יד) לן] <טז> <לח> אין מאמינים קטן על טבילת כלים. הגה: לז] לט< אבל אם טבלו לפני גדול, הוי טבילה (ת"ה סימן רנ"ז).

5. רבי עקיבא איגר יורה דעה סימן קכ סעיף יד

(ט"ז ס"ק ט"ז) דאורייתא. לפ"ז גלע"ד דבכלי זכוכית מאמינין לקטן דבכ"ז לכ"ע הטבילה רק דרבנן כמ"ש הפר"ח (סי' זה סק"ג וסקכ"ו) וכ"כ השאגת ארי' וכ"כ בתשו' פמ"א (ח"ב סי' צ"ז) ואולם לפמ"ש תוס' ערובין (דף ל"א ד"ה כאן) דדוקא בדבר שלהם דרמי עלייהו מהימני קטנים דרבנן אבל בשליחות לא עי"ש. א"כ הכא במשלח לקטן לטבול כלי זכוכית י"ל דא"נ וע' מג"א (סימן תל"ז סעיף קטן ח') ומ"ש בגליון שם:

6. שולחן ערוך יורה דעה הלכות נדה סימן קצח

סעיף מח

נד] נדה שטבילה (כו) בלא כוונה, נה] כגון שנפלה לתוך המים נו] או שירדה להקר, הרי זו (כו) מותרת לבעלה. הגה: נו] <מ> ויש מחמירין נט פט) ומצריכין אותה טבילה אחרת (ב"י בשם רשב"א ור' ירוחם ורוקח והגהות אשר"י); ס (כח) צ) ויש להחמיר לכתחלה. . .